జీవితంలోమనకుకావలసిందిసంతోషం.
సంతోషంకోసముమనమువివిధరకాలైనటువంటిజీవనపద్ధతులు.....వ్యాపకాలుఅలవాటు చేసుకుంటాం....
డబ్బుసంపాదించడంలోఒకరికిఆనందంఉంటే.... మరొకరికి
..ప్రజాసేవనిస్వార్ధ ంగాచేయడంలోతృప్తిఉంటుంది.
ఒకరుపెయింట్వేయవచ్చు.. మరొకరుసంగీతముపాడవచ్చు .ఇంకొకరుడ్యాన్స్
అలవర్చుకోవచ్చు ..మరొకరుఫ్రెండ్స్బాతాకానికొట్టవచ్చు.

ఇలాఆనందానిని ...ఆస్వాదిస్తున్నప్పుడు .. వారు ...వారిప్రపంచంలోలీనమైపోతారు.

ఇలాంటి ..సంతోషసముద్రంలో
..పల్లెసృజనచిన్నశోదయాత్రమమ్మల్నిఓలలాడించింది.
మూడురోజులుమూడుక్షణాలలాగా..

భద్రాచలందండకారణ్యంలోసెల్సిగ్నల్స్లేవు.. .
ఇంటిధ్యాసలేదు
ఏమితింటామో ..ధ్యాసలేదు
ఎక్కడనిద్రపోతామోతెలియదు..
ఏచెట్లమధ్య.. ఏపుట్టలమధ్య ..ఏసెలయేర్ల నుదాటుకుంటూ.   కాలిబాటననడుస్తూ.
...ఏగిరిజనులగూడెంముందుకనపడుతుందోతెలియక..ఉత్సాహముతోఉన్న మాలో...

చిన్నపిల్లలుసెలయేర్లు ..యందుమునిగిగంతులువేశారు
పెద్ధవారు ..కూలికిరాగాలుతీశారు..
చెట్లుఎక్కగలిగినవారు.. చెట్లుఎక్కారు... కాయలుకోశారు..
మాలాంటి ..వయసుమళ్ళినవారు.. వీరినిచూస్తూతన్మయముచెందారు..
ఆగూడెం గిరిజనులుఏమితింటారోచూసాం.. ఎలాఉంటారోగమనించాం..
ఎలాజీవితంగడుపుతున్నారోపరిశీలించాం..
నివసించటానికిపెద్ధ పెద్ధబిల్డింగ్భవనాలులేవు.
కానీచెట్లనీడమేఆవాసంగాఏర్పరచుకున్నారు..
ఫిల్టర్అయినాబాటిల్నీరులేదు..
కానీగలగలపారేసెలయేరులచలములనీరినేఆస్వాదించారు
కల్తీపాలు వాడిఎరుగరు..
100 ఆవులుఉంటే ....ఆవుదూడలకు.. కుటుంబములోఉన్నటువంటి
..కుటుంబసభ్యులకేఆపాలుసరిపుచ్చుకుంటారు..అమ్ముకోటంతెలియదు.
వర్షాలకుచిన్నగుడిసెలోతలదాచుకుంటారు.
గొర్రెలని ...
ఆవులను ..
పావురంలాంటిపక్షులనుకూడా ..
తమతోసమ. జీవులకుపరిణగిస్తూఉంటారు.
ఒంటికిచాలీచాలనిగుడ్డ..
కానీ ...మనసంతా ..మంచికమ్మదనం..
ఉన్న 10 సెంట్లుభూమినుంచి ..ఆరెకరంభూమిలోపల ..స్వచ్చమైన... మందు ..మాకు..
వేయనిగింజలుపండించుకుంటూ ..ప్రతిఇంటిలో ..

తోటకూర ..గోంగూర ..చిక్కుడు..
బీర..
వంకాయ .. సొరకాయ
లాంటికాయకూరలనుపండించుకుంటూ..అవేతింటూఆనందంగాఉన్నారు.
అదొకప్రపంచం ..
అదొకఆనందపులోకం
ఆ ...ఆనందప్రపంచంలో.. మేము..పల్లెసృజన ..చిన్నశోదయాత్రద్వారా ..
భాగస్తులమయ్యాము ..
ఆనందంఆస్వాదించుము .
ఆనందంపంచుకున్నాము..
ఆనందంఒకరికొకరుకుతెలుపుకున్నాము.

ఊరు.. తెలియదు
పేరుతెలియదు
ఇంతకుముందులపరిచయములేదు.
కాంక్రీట్వనారణ్యంలోపెరిగినమేము..

ఇండ్లమధ్యహరితమేకనపడని ..కానరాని . పొల్యూటెడ్వాతావరణంలోపెరుగుతూఉన్న..

డబ్బులువిషయములో ..ఒకరినిమించిఒకరుఎక్కువసంపాదించాలని
.యావలోఉన్నమేము..
ఆరోగ్యాన్నికూడాలెక్కచేయకుండానిరంతరముపనిచేసేమేము..

ఉన్నఆకొద్దిగింజలతోనేతృప్తిపడుతూ..
ఆప్రకృతిప్రసాదించినఆప్రాకృతిక. వారణారులతోనేజీవనంసాగిస్తూ
సమైక్యంగా జీవనంసాగే... ఆగిరిజనగోండులుతో... మూడురోజులు .
చివరిరోజుఅప్పుడేఅయిపో..యాయాఇంకాఎక్కువరోజులుఉంటేబాగుండు
..అనిఅభిప్రాయపడుతూబాధపడ్డాం
..
పలకరిస్తేచాలు..ముఖమంతావికసింపచేసుకుంటూవారికితెలిసినసమాధానంచెప్పే.
వారితోకలిసిమెలిసితిరిగాం.
ఇదిఅదృష్టమేనాదృష్టిలో
..ఈఅదృష్టంమాపల్లెసృజనచిన్నశోదయాత్రనేసంభవించింది.

ఇంతకుముందు 42 సోదయాత్రలుజరిగాయట ..ఇది 43 సోదయాత్ర ..
ఈ 43వశోధయాత్రయందుపాల్గొన్న ..నేనుఆకమ్మనైన ..హృద్యమైన..
ఆనందంచూశాచూశాకవానిలోఎందుకుపాల్గొనలేకపోయానాఅని
తర్వాతమునుపటియాత్రలోఎందుకుపాల్గొనలేకపోయానాఅని
విచారమునామనసునుకప్పివేసింది..

తోటియాత్రికులతోనాఅనుభవం

మహాకవిపోతనగారన్నట్లు ..అందు ..ఇందు.. ఎందిందు ..వెతికిన
..అందందేగలడు..అన్నట్లుగాఈపల్లెసృజనచిన్నసోదయాత్రప్రారంభపుస్టేజి.

నుంచిఅంతమయ్యేస్థేజీవరకుఆనందమే..ఆనందము ..ఆనందము .. మీకు..
అతిశయోక్తి అన్నట్లుగాను. లేకపోతేపొగుడుతున్నట్లుగాను ..ఉండవచ్చుగాని.
ఆనందసముద్రంలోమునిగితేలేను.

గణేశ్గారిమాటలు .. ..ప్రతిమనిషిలోదాగిఉన్నటువంటి ..ఆత్మప్రబోధన ..అనేవిషయం .
నన్నుఎంతగానోఆలోచింపజేసింది..

అదేఎంతగామార్పుచెందినఅంటే ...
నాతోజరిగినతప్పు.. నావలనజరిగినతప్పుకి..
నేనేభాగ్యుడునుఅనినిర్భయంగాచెప్పేఅంతగా.

ప్రకృతి....
బాగాకాంక్రీట్బవనాలతోచెందినపల్లెలను..
పొగను ..కాలుష్యాన్ని..
ఎగజిమ్ముతునిరంతరంఎదుగుతున్నపట్టణాలను..సిటీలనుచూసినప్పుడు.
నిరంతరముపేర్కొనలేనటువంటి ..రోగాలతోబాధపడుతున్న
..మనజనాలుచూసినప్పుడు.

ఉన్నకొద్దిపంటతోనే ..తృప్తి పడుతూ..
ఉన్నకొద్దిపాటినెలలలోనేలభిస్తున్నకూరగాయలతో... తృప్తి పడుతూ..
పూరిగుడిసెలోఉండి ..చెట్టునీడలోఆనందంగా.. కాలుమీదకాలు..వేసుకునే
..పవళించుచున్న..
కుటుంబసభ్యులతోమాటలుచెప్పుకుంటూఉన్న..ఆఫ్యామిలీనిచూసినప్పుడు ..
నామనసుఆనందపడింది .
ఏదినిజమైనఅభివృద్ధి ..అనేప్రశ్ననామదిలోమెదిలింది
విషకాలుష్యాన్నిచిమ్ముతూకాంక్రీట్బవనాలతోఅభివృద్ధిచెందుతున్నపట్టణాల్ని
అభివృద్ధిఅనేకోణంలోప్రజలనుప్రకృతినిమనవారుఎంతనాశనంచేస్తున్నారోగణేశంగారు
చెబుతుంటేమనసుగిలగిలాలాడిపోయింది.
ఇకచివరగావర్షి ని
ఆఅమ్మాయి 10 క్లాస్చదువుతుంది .
14 సంవత్సరాలు .
మాఅందరిలోచిన్నపిల్లల్లోచిన్నపిల్లగాపెద్దవాళ్లలోపెద్దదానిలాగా
.వుంటుఅస్సలుఎంతగామమైకమేందంటేఆపిల్లని
జీవితంలోఎప్పటికీమరుపుఅనేదిరాదు.
ప్రతిరోజురాత్రి ...అందరూగ్రూపుగాకూర్చుని..
ఎవరియొక్కఅనుభవాలువారుచెబుతూఉంటారు.
ఇదినిత్యకృత్యం
వర్షా ..చెబుతుంటే .. మేమంతాకూడా ..ఆమెనుఫేవరెట్గామార్చుకున్నాం .
ఆఅమ్మాయి ..నాన్న ..అమ్మ .. ఎంతగాతన్మయత్వంచెందుతున్నారు
..ఆఅమ్మాయినిఅందరూప్రత్యేకమైనదృష్టి తోచూస్తుంటే..
చూసినామనసుఎంతోఆనందంచెందింది.
ఇకచివరిసారిగాపాటకుమిత్రులకుఏకొద్దిగాఅవకాశంఉన్నమీరుమీఫ్రెండ్స్చిన్నశోదయా
త్రలోతప్పకుండాపాల్గొనండి